

— Заповѣдай, г-не, вашитѣ портрети излѣзоха чудесни, казала маймуната и ги сложила отпрѣдѣ му.

— Кой е изобразенъ тукъ? запиталъ очудено слонѣтъ.

— Вие, сжщиятъ, отговорила маймуната.

— Азъ ли? Ахъ ти дългорѣко гадино! Какъ смѣешъ да се подигравашъ съ мене? Туй е образѣтъ на една дребна мишка, но не и на слона. Нима азъ съмъ по-малкъ отъ васъ маймунитѣ, та си ме изобразилъ толкова дребенъ!

Слѣдъ тия укори слонѣтъ тѣй закрѣщѣлъ, че маймуната се разтреперила отъ страхъ и търтила да бѣга — едвамъ успѣла да се покатери на една палма.

Подиръ малко дошелъ и лѣвѣтъ. Щомъ видѣлъ въ портрета образа си умаленъ, заскѣрцалъ жѣби яростно и заревалъ: